o istnieniu rozwiązań równań różniczkowych (prof. dr Andrzej Lasota) oraz *O metodzie kolejnych przybliżeń* (doc. dr Andrzej Pelczar).

W pierwszym dniu w obradach uczestniczyło około 90–100 osób, w drugim dniu 70–80 osób. W sesji udział wzięli matematycy krakowscy i przedstawiciele innych ośrodków naukowych w Polsce (około 20 osób spoza Krakowa) i wielu zaproszonych gości. Na sesję przybyła Profesorowa Ważewska i Córka Prof. Ważewskiego dr Maria Czyżewska; wśród zaproszonych gości byli między innymi: Wiceprezes Polskiej Akademii Nauk prof. dr Marian Mięsowicz, Prezes PTM prof. Roman Sikorski, Wiceprezes PTM prof. dr Stanisław Łojasiewicz i sekretarz PTM doc. dr Tadeusz Iwiński, Prorektor UJ prof. dr Adam Strzałkowski, Dyrektor Instytutu Matematyki UJ prof. dr Jacek Szarski, Dyrektor Instytutu Matematycznego PAN prof. dr Czesław Olech, Dyrektor Instytutu Informatyki i Automatyki AGH prof. dr inż. Henryk Górecki.

Poza oficjalnym porządkiem dziennym odbyło się, na zakończenie we środę 21. 11. 1973, spotkanie uczniów i współpracowników Profesora Ważewskiego. W trakcie tego spotkania, dzieląc się swymi wspomnieniami, zabierali głos między innymi: Stanisław Gołąb, Zdzisław Opial, Jacek Szarski, Andrzej Turowicz, Andrzej Pelczar. Mówiono o zdarzeniach wiążących się z osobą Prof. Ważewskiego, o osobistych z Nim kontaktach, przypominając rzeczy wywołujące głębokie refleksje, ale także przywodząc na pamięć bardzo dużo spraw wywołujących serdeczny uśmiech i wnoszących wiele humoru, z którego poczucia znany był przecież powszechnie Profesor Ważewski.

ANDRZEJ TUROWICZ (Tyniec)

Przemówienie na Sesji poświęconej pamięci Profesora Ważewskiego

Otwierając sesję naukową witam przedstawicieli Prezydium Polskiej Akademii Nauk, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Prezydium Zarządu Głównego naszego Towarzystwa, kolegów przybyłych spoza krakowskich Oddziałów PTM i wszystkich zebranych.

Urządzając sesję naukową ku czci Prof. Tadeusza Ważewskiego Oddział Krakowski PTM chce złożyć hołd pamięci zmarłego członka.

Prof. Ważewski był wielkim uczonym, którego zasługi naukowe będą omawiane w przygotowanych na naszą sesję odczytach. Jego dorobek naukowy każe zaliczyć go do najwybitniejszych matematyków polskich.

Prof. Ważewski był znakomitym nauczycielem uniwersyteckim. Jego świetne wykłady, ciekawe seminaria i troskliwa opieka, jaką otaczał swych uczniów, wydały obfite plony. Jego uczniowe zapełniają naukową kadrę matematyczną Krakowa, a wielu z nich zasiliło inne ośrodki naukowe. Wszyscy, którzy sięgają pamięcią w czasy, w których Prof. Ważewski rozpoczynał swoją pracę na Uniwersytecie Jagiellońskim, oceniają, jak wiele środowisko matematyczne krakowskie zawdzięcza Jego działalności.

Polskie Towarzystwo Matematyczne nadało Prof. Ważewskiemu godność członka honorowego. Służył On naszemu Towarzystwu bez mała od chwili jego powstania, nie tylko przez wiele odczytów na posiedzaniach naukowych w Krakowie i w innych miastach, lecz również brał udział w pracach organizacyjnych, spełniając w PTM różne funkcje, między innymi także prezesa Zarządu Głównego Towarzystwa.

Budził szacunek przez swoją szlachetną, bezkompromisową postawę moralną, wysokie poczucie obowiązku badacza naukowego i profesora, sumienne i rzetelne wypełnianie tego obowiązku i umiłowanie pracy naukowej.

Zgon Prof. Ważewskiego był ciężką stratą dla krakowskiego środowiska matematycznego i nauki polskiej.

My, którzy byliśmy jego współpracownikami lub uczniami zachowamy niezmierną wdzięczność za okazaną nam przyjaźń i życzliwość.

Jacek Szarski (Kraków)

Przemówienie na Sesji Naukowej poświęconej pamięci Profesora Tadeusza Ważewskiego

Rozpoczynająca się dzisiaj sesja naukowa poświęcona jest pamięci Tadeusza Ważewskiego, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, jednego z największych matematyków polskich, wychowawcy i nauczyciela wielu pokoleń matematyków, twórcy krakowskiej szkoły równań różniczkowych. Byłoby rzeczą niemożliwą omówić w ramach dwudniowej sesji ogrom zasług naukowych Profesora Ważewskiego w zakresie analizy matematycznej. Dlatego tylko niektóre, najważniejsze dziedziny Jego działalności oraz dziedziny badań przez Niego zainspirowane zostaną tutaj bliżej przedstawione przez Jego uczniów. Należą tu w szczególności metody w jakościowej teorii równań różniczkowych zwyczajnych, a przede wszystkim metoda retraktowa Ważewskiego, jedno z największych osiągnięć matematyki polskiej po drugiej wojnie światowej. Do problematyki równań różniczkowych,